Nr 4. Kraków, dnia 18 czerwca 1926.

KOMUNIKAT OFICJALNY

Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie

Zmiana adresu P. Z. P. N.:

KRAKÓW, ULICA MIKOŁAJSKA L. 32, I-SZE PIĘTRO „GRÓDEK"

UCHWAŁA W. G. i D. P. Z. P. N.

zapadła na posiedzeniu z dnia 20 maja 1926 r. w sprawie profesjonalizmu we Lwowie.

I. Gracze **Goerlitz Emil i Słonecki Józef,** przynależni do LKS. „Pogoń" Lwów, uznani zostają w myśl § 42. statutu PZPN. za zawodowców i nie wolno im więcej przynależeć do Towarzystw sportowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

II. P. **Kawecki Medard,** były członek Zarządu LKS. „Pogoń" Lwów, zostaje zdyskwalifikowanym dożywotnio od piastowania jakichkolwiek godności w Towarzystwach i magistraturach sportowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

III. a) P. **Dr Dręgiewicz Roman,** czł. Zarządu LKS. „Pogoń" Lwów, b) p. **Schargel Dawid,** czł. Zarządu ŻKS. „Hasmonea" Lwów, c) p. Dr **Niżyński Władysław,** czł. Zarządu ILKS. „Czarni" Lwów, zostają zdyskwalifikowani na przeciąg jednego roku od piastowania jakichkolwiek godności w Towarzystwach i magistraturach sportowych, podlegających PZPN.

Uchwała powyższa ad I., II., III. staje się prawomocną z dniem jej ogłoszenia w oficjalnym komunikacie PZPN.

Powody rozstrzygnięcia:

Na podstawie wyników ścisłych dochodzeń we Lwowie, przeprowadzonych przez specjalną, z ramienia Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN. wybraną komisję śledczą, a złożoną z pp. Dra Jana Pniewskiego i Wiktora Chocznera, która po zbadaniu dokładnem ksiąg, przedłożonych alegatów, protokołów obwinionych Towarzystw sportowych i członków tychże, przesłuchaniu szeregu osób i świadków, przedłożyła W. G. i D. PZPN. szczegółowe pisemne sprawozdanie, które opieczętowane zostało jako odrębny akt załącznikowy do powyższej uchwały, oraz wnioski konkretne dyscyplinarne, — Wydz. G. i D. PZPN. przyjął następujące zasady za podstawę swego orzeczenia:

1) Wobec zapadłej na ostatniem Walnem Zgromadzeniu PZPN. w dniu 28. II. 1926 r. w Krakowie uchwały, orzekającej nieformalność przeprowadzonych przez poprzedni Wydz. G. i D. PZPN. z roku 1915 dochodzeń i protokołów, oraz znoszącej uchwałę dyscyplinarną poprzedniego W. G. i D. PZPN. na ich podstawie zapadłą, obecny W. G. i D. PZPN. wziął za podstawę swego orzeczenia li tylko materjał i rezultat dochodzeń, zdobyty przez swoją własną komisję, a nie uwzględnił aktów i dowodów poprzedniej komisji, jako zaczepionych formalnie, aczkolwiek nie kwestjonuje bynajmniej, że ówczesne akta i dowody, jako zebrane „in flagranti", mogły zawierać faktyczne i istotne znamiona przekroczenia zasad amatorskich u obwinionych Towarzystw i osób.

2) Wydział Gier i Dyscypliny PZPN ujął całą kwestję objawów profesjonalizmu we Lwowie w r. 1925, z szerszego i głębszego punktu widzenia, uważając ją za ciężki, ważny i ogólny problem, związany niestety z ewolucją sportu fotballowego we wszystkich krajach, w których rozgrywa się mistrzostwa, na tle których to walk powstała konkurencja doprowadziła prawie wszędzie do chorobliwych objawów t. zw. pseudoamatorstwa i profesjonalizmu, oraz antagonizmów z niemi związanych.

3) Ponieważ obecne dochodzenia, poza wypadkami, objętemi ustępami I., II., III., w tenorze uchwały nie dały z braku niezbitych dowodów, prawdopodobnie zniszczonych i na czas usuniętych, W. G. i D. PZPN. niewątpliwej podstawy do dyscyplinarnego, personalnego ukarania całego szeregu podejrzanych graczy i działaczy, musiał się W. G. i D. ograniczyć do egzemplarycznego raczej traktowania wymiaru sprawiedliwości, uważając, że cel kary winien być poprawczy i pedagogiczny.

4) W. G. i D. uwzględnił również pewne okoliczności łagodzące, jakoto:

a) pogodzenie się klubów, wzajemnie się oskarżających i szkalujących,
b) zniknięcie wszelkich objawów profesjonalizmu w obecnej chwili,
c) pochodzenie doniesienia pierwotnego od osoby trenera zagranicznego, Kerra, mającego swe źródło w rozrachunkach finansowych i osobistych, oraz na świadectwie klasycznem byłego gracza Weissmana, zasuspendowanego dożywotnio przez Krak. Kolegjum Sędziów, a więc ludzi, nie dających bezwzględnej gwarancji wiarogodności.

Dlatego też był łagodniejszym we wymiarze od poprzedniej komisji, surowszym jednakowoż od obecnej komisji.

Na tych zasadach się opierając W. G. i D. PZPN. ustalił następujący stan faktyczny:

ad I) Kontrola ksiąg kasowych LKS. „Pogoń" Lwów i dochodzenia wykazały, że gracze Goerlitz Emil i Slonecki Józef pobierali perjodycznie pewne kwoty pieniężne, względnie świadczenia natury materjalnej, czego nie zdołano wytłómaczyć żadnemi dowodami i argumentami.

Należało przeto przyjąć, że odnośnie do tych dwu graczy zachodzi bezwątpienia naruszenie przepisów o przekroczenie amatorstwa.

ad II). Stwierdzono niezbicie, że p. Kawecki Medard świadomie zniszczył księgę kasową, do czego się zresztą sam przyznał, która była podstawą badań pierwszej komisji, a z której wynikało niezbicie, że przekroczono wielokrotnie zasady amatorstwa, celem uniemożliwienia normalnego przeprowadzenia dochodzeń i zatajenia wszelkich śladów winy. Należało go przeto ukarać egzemplarycznie, bowiem unicestwił całą pracę poprzedniej i obecnej komisji, a tem samem przyjął całą winę na siebie za umożliwienie istnienia objawów profesjonalizmu u graczy.

ad III) Ustalono:

a) że p. Dr Dręgiewicz Roman, jako odpowiedzialny skarbnik LKS. „Pogoń", zaniedbał w wybitnym stopniu nadzoru należytego ksiąg i alegatów, oraz przeznaczenia pozycyj rozchodowych, czem umożliwił istnienie objawów profesjonalizmu, względnie zbytnio nieamatorskie rozchody na graczy.

b) że p. Schargel Dawid z ŻKS. „Hasmonea" Lwów, w sposób lekkomyślny i nieuzasadniony rozsiewał słownie i w drodze prasy niestwierdzone pogłoski co do profesjonalizmu graczy w rozmaitych klubach sportowych, czem wywołał niepożądany i szkodliwy nastrój w stosunkach miedzyklubowych i ogólno sportowych.

c) że p. Dr Niżyński Władysław, jako odpowiedzialny członek Zarządu ILKS. „Czarni", Lwów, zaniechał w wybitnym stopniu należytego nadzoru stosunków wewnętrzno-klubowych, czem umożliwił istnienie pewnych konszachtów i pertraktacyj, sprzecznych z zasadami amatorstwa.

Wszystkie kary ad III. są egzemplaryczne. Ukarano równocześnie po jednym wybitnym działaczu z każdego obwinionego Towarzystwa, na którem ciążyła niewątpliwie i główna wina, z braku bowiem zniszczonych lub zatartych dowodów winy, musiano abstrahować od konkretnego ukarania licznych ewentualnych winowajców we wszystkich klubach, co spowodowaćby mogło nagły kompletny zastój sportowej działalności.

Orzeczenie powyższe opiera się na 42. § przepisów statutu PZPN. jak i na przepisach F. I. F. A.

Kraków, dnia 18 czerwca 1926 r.

WYDZIAŁ GIER I DYSCYPLINY P. Z. P. N.

Sekretarz: *Prof. Wacław Babulski* m. p.

Przewodniczący: *Dr Zdzisław Kwieciński* m. p.

Redaktor odpowiedzialny Dr Wacław Wojakowski. — Nakładem Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie. — Drukarnia Literacka w Krakowie, ul. Jagiellońska 10. Telefon 401.